

Хроніка Chronicle

НОВА РЕАЛЬНІСТЬ ВАСИЛЯ ХИМОЧКИ

«Життя – то поезія. Вона йде не з голови, а із серця» – у руслі такої духовної настанови в Одеському художньому музеї з 15 листопада по 23 грудня 2017 року експонувалася виставка робіт самобутнього українського художника Василя Химочки. Виставка під назвою «Нова реальність» була присвячена пам'яті художника, який відійшов від нас 14 червня 2016 року. Демонструвалися твори живопису і графіки, виконані майстром у кінці 90-х – на початку 2000-х років. Кожна із 64 робіт, що прикрашали музейні зали, унікальна по-своєму, позаяк несе в собі загадковий сенс, що розкривається лише вдумливому глядачеві.

Проведення виставки в Одесі було цілком закономірним явищем, адже Василь Химочка народився на Одещині й свого часу закінчив Одеське художнє училище ім. М. Б. Гре-

кова (що дозволило йому пізніше пройти курс навчання у Львівському державному інституті прикладного і декоративного мистецтва (нині – Львівська національна академія мистецтв)). Він виявив себе не тільки в станковому живопису та графіці, а й у розписі соборів та створенні ікон. З 1976 року його картини брали участь у 50 групових і персональних виставках, що проводилися в Україні, Ірані, Німеччині та Чехії.

Василь Химочка був вільний від рамок будь-яких художніх стилів і канонів. Він шукав Істину в житті й творчості. Свої духовні знахідки переносив як на полотна, графічні аркуші, стіни храмів, так і у вербальні тексти своїх філософських роздумів. Він писав книгу власних світоглядних імперативів. Такі різні форми творчого вияву в особі Василя гармонійно доповнювали й посилювали одна одну.

На відкритті виставки творів В. Химочки «Нова реальність»
(Л. Бут, В. Абрамов, С. Савченко)

ХРОНІКА

Картини Василя Химочки легко розпізнати поміж живопису інших авторів завдяки самобутній образотворчій манері, яку він сам назвав «оптичним символічним медитативним мистецтвом». Йому вдалося наповнити кожне полотно особливою енергією та глибоким символізмом, які не лишили нікого байдужим.

Сергій Савченко (куратор виставки, заслужений художник України): «Василь Химочка... знайшов ту знакову систему, яка дала йому свободу від різних стилів. Його роботи пізнати легко, бо вони несуть абсолютно індивідуальний творчий імпульс і написані надзвичайно оригінальною художньою мовою. Тобто перед нами – питомо унікальне явище. І коли сформувалася виставка в музеї, то зразу стала відчутна потужна динаміка кожного твору.

Тема його робіт фактично одна; тема світла, софійності мистецтва, енергії логосу. На неї був зорієнтований і сконцентрований увесь Василь.

У його полотнах – вища концентрація смислів, велика глибина сенсів... Кожна

картина його є окремим світом і водночас фрагментом універсуму. Пульсуючі енергії в кожній роботі об'єднані одним стійким ритмом: так дихає Всесвіт. Художник показує його багатомірним... І якщо говорити про значення цього мистця, то маємо визнати: він випереджав свій час».

Віра Фінілонова (мистецтвознавець, науковий співробітник музею): «Треба говорити про те, що Василь Химочка не просто художник, а художник-філософ, мислитель, ізотерик і теолог. Адже він, крім художніх робіт, писав глибокі за змістом тексти. Водночас полотна доповнюють філософію його думок, вони, мов мандали, на які можна медитувати. І коли ми дивимося на ці роботи, вони постають перед нами як світоносна матерія, як згустки світла, що наповнюють наш матеріальний світ якоюсь особливою енергією. Тому кожна робота Василя Химочки – це медитація».

Людмила Бут